

No hi ha

► El Barça necessita el triomf contra el Saragossa per espolsar-se tots els dubtes

► Rivaldo, que torna a l'equip juntament amb Xavi i Andersson, atreurà totes les mirades

► Rexach tornarà a apostar pel trident però amb Kluivert molt més avançat

► L'estadística, amb el Barça que ha guanyat en nou dels últims deu precedents

► Els blaugrana no poden fallar en el primer dels tres partits que jugen a l'Estadi al gener

ANGEL PONZ
Barcelona

El Barça ha d'iniciar avui la remuntada en la lliga amb el primer dels quatre partits —tres a casa— que disputarà aquest mes de gener. No hi ha més marge d'error. La derrota en el derbi contra l'Espanyol abans de l'aturada de la competició,

la setmana tan moguda amb retards i declaracions punyents i el retorn d'un Rivaldo avui més en el punt de mira que mai són els principals al·licients d'un partit que ha de ser el punt d'inflexió per remuntar definitivament el vol. Els pobres números del Saragossa al Camp Nou —només dues victòries en tota la seva història—,

amb l'empat (4-4) de la temporada passada com a pírric i solitari premi en els últims deu anys i el delirant moment que travessa el conjunt aragonès, amb un tècnic enfrontat amb homes de pes al vestidor, fan que avui ningú no dubti que els tres punts no sortiran del Camp Nou. Començant per un Rexach que tornarà a confiar

en un trident que no es veu les cares amb el xiulet pel mig des de l'empat turc en la lliga de campions. Saviola, Kluivert i Rivaldo han de punxar definitivament, avui, si no volen fer entrar el club en un psicodrama amb final difícil. Els mals resultats fan que el tècnic barcelonista —tot el que no sigui guanyar esgotaria encara més

El Barça afronta el primer dels tres partits que jugarà al Camp Nou al gener. Un mes propici per segellar la recuperació en la lliga. / Foto: M. LABURU.

EL RIVAL PEPITO RAMOS

Encara hi ha temps...

El rival d'avui, el Saragossa, és un equip que no passa pels seus millors moments. Amb un tècnic qüestionat i un futbol caracteritzat per l'ordre defensiu que fa palès amb els recursos propis, com són la pressió per les bandes. La reducció dels espais als posseïdors de la pilota, la forta pressió al mig del camp, el trencament del ritme contrari amb faltes tàctiques. La vigilància severa sobre els creadors del joc rival i una especial atenció a l'estratègia —moltes vegades, recurs indispensable per als equips modestos—. Atenció al contraatac i, en aquest cas, a la forta potència en el xut del seu jugador paraguaià, el *Toro* Acuña. És a dir, els recursos de manual dels equips que

coneixen les seves limitacions.

Enfront de tot això, el Barça ha d'emprar totes aquelles armes també conegudes, com són la sortida des del darrere, fer el camp gran, portar la iniciativa, entrar per les bandes, jugar-se l'un contra un en les zones en què s'ha de fer, xutar a porta i... sobretot aquelles «variacions tàctiques» que tingui l'entrenador per superar els entrebancs contraris. Però crec que el més important ara és trencar definitivament la imatge de l'equip, malmesa per la incertesa de si juga amb una filosofia clara, concisa i sense dubtes. Indispensable per deixar enrere les polèmiques que sorgeixen

arran d'aquests dubtes que té l'equip. Per assolir aquesta filosofia és indispensable tenir la «idea» generadora d'un futbol que ha d'imposar la llei de l'equip que té una creença arrelada en un sistema clar, sigui el que sigui, però que estigui definit. La importància dels quatre partits que s'inicien aquest mes de gener —tres a casa i un a fora assequible, a Vallecas contra el Rayo— han de marcar, sense més interrogants, la línia del Barça en aquesta lliga. I això, el públic, ho ha de tenir clar. És molt important encara donar suport incondicional a l'equip, perquè aquest més s'hi juga moltíssim. Encara hi ha temps...

